Дитячі роки Т. Г. Шевченка (за уривками з повісті «В бур'янах»)

Тарас Григорович Шевченко — гордість і слава України. Його «Кобзар» відомий не тільки в Україні, а й за її межами.

У повісті «В бур'янах» Степан Васильченко розповідає про родину, виховання та подальшу долю маленького Тараса.

Батьки майбутнього Кобзаря працювали на панщині й поверталися додому геть виснаженими. Змалечку Тараса доглядала сестра Катерина. Родина Шевченків жила у злиднях. їхня хата була чи не найгіршою в селі: кривобока, у дірках, стояла вона край села, як примара.

Тарас ріс не зовсім слухняним: то десь заграється, то завіється в поле, а потім із чумаками повертається додому. Та найбільше полюбляв хлопчик слухати сумні розповіді про кріпаччину й панів, про Сибір та страшну солдатчину. Тарас слухав ці невеселі оповіді, а на серці наче камінь лежав: так стискав його жаль. Справжнім святом був прихід кобзаря. Спів кобзаря, слова про героїчне минуле українського народу змушували хлопчика замислюватися над життям. Ось як описує цей епізод Степан Васильченко: Тарасові «завмирало чогось маленьке серце. А після виступу кобзаря чув він гомін дорослих: «Народ терпить, а як терпець увірветься — хай тоді не просять — не помилують». Після сходин Тарас грався в гайдамаків: рубав бур'яни лозиною, ніби панам голови стинав.

Пізніше Тараса віддали в навчання до дяка. Саме тут хлопчик вперше відчув потяг до малювання й словесної творчості. Цей потяг був непереможний та жагучий: «Хлопцеві мріялась позолочена книжка, в яку він по своїй вподобі вписував би вірші». Але дуже важко бути щасливим у нещасливому світі. Від непосильної праці та злиднів померла мати. Згодом помер і батько. Діти лишилися з мачухою. Тарас був «упертий, правдивий і гарячий», і тому, не захотівши миритися з несправедливими наріканнями мачухи, подався світ за очі. Після цього почалося не життя, а справжня мука. Хлопець був у дяка не лише за школяра, а й за наймита. Тарас ходив завжди голодний, босий і простоволосий взимку й влітку, у полатаній сорочці. Коли припадала хвилина, хлопець забирався в бур'яни й співав про тяжку долю сироти, про несправедливість та злидні, що існують у світі.

Повість Степана Васильченка «В бур'янах» глибоко вражає своїм драматизмом. У дитинстві Тарас Шевченко знаходився у нелегкому становищі. Але його доля була типовою для більшості українців у той час. Пройде зовсім небагато часу, і колишній дяків наймит, що ховався в бур'янах, підійме свій могутній гнівний голос, і луною розкотиться по світу святе Кобзареве слово.